
Tokyo
BESİM TAŞYÜZ
İLK Kitap

tilki
Kitap

TOKYO
Besim Taşyüz

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
tilki@matbumedya.com
0850 304 22 03
Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik
Editör: Gökçe Hilal Tırpan
Mizanpaj: Yusuf Efe Civlez
Kapak Tasarım: Tekin Parmaksız

1. Basım, İstanbul, Haziran 2026
ISBN: 978-625-8579-81-9
Tilki Kitap Matbaa / İstanbul
Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo…) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

TOKYO

Besim Taşyüz

YAZAR HAKKINDA

Yazar, 21 Nisan 1970 tarihinde Tatvan'da doğdu. Doğduğu yıl ailesiyle birlikte İstanbul'a göç etti. Devlet Demiryollarından emekli bir babanın yedi çocuğundan biri olarak büyüdü. İki kız ve beş erkek kardeşten oluşan kalabalık bir ailede yetişen yazarın bir kızı bulunmaktadır.

Ortaöğrenimini Haydarpaşa Lisesinde sürdürdü. Orta son sınıfta yaşanan bir olay nedeniyle eğitim hayatı kesintiye uğradı. Dönemin askerî vesayet koşullarında okulda öğrenimine devam etmesi mümkün olmadı. Evlendikten sonra eğitimini tamamlayarak liseden yabancı dil bölümü mezunu oldu. Yükseköğretime geçiş için YDS sınavlarına girerek İngilizce öğretmenliği bölümünü kazandı; ancak evliliği nedeniyle üniversite eğitimine devam edemedi.

Sporla yakından ilgilenen yazar, uzun yıllar fitness ve vücut geliştirme alanlarında özel dersler verdi. 2000 yılında Marmara Adası'nda düzenlenen bir vücut geliştirme yarışmasına katıldı. Çocukluk yıllarında tanıştığı motosiklet tutkusu ise yaşamının önemli bir parçası hâline geldi. Sekiz yaşında kullanmaya başladığı motosikletle bağını yıllar boyunca sürdürdü ve 2013 yılında, 43 yaşındayken Türkiye Motosiklet Pist Şampiyonu oldu.

Seyahat etmeyi yaşam biçimi hâline getiren yazar, aralarında Amerika Birleşik Devletleri ve Tayland'ın da bulunduğu 17 ülkeyi ziyaret etti. Bunların 15'ini motosikletiyle

gezerek deneyimlerini video kayıtları hâlinde paylaştı. Bir dönem 100 binden fazla üyeye ulaşan "Turkishriders" adlı internet topluluğunu kurdu; ancak tanınmanın getirdiği rahatsızlık nedeniyle bu platformu daha sonra kapattı. İngilizce ve Yunancayı akıcı olarak konuşmakta; ayrıca Rusça, Almanca ve Bulgarca bilmektedir.

Emekliliğinin ardından Altınova'da "Şampiyon Butik Otel" adlı dört odalı küçük bir işletme kurdu. 2023 yılından itibaren yaşamını bu sakin sahil beldesinde sürdürmektedir.

Yazarın romanında anlatılan gerçek aşk hikâyesinin erkek karakteri kendisidir. Eser, bu gerçek yaşam deneyiminden esinlenerek kurgulanmıştır.

TEŞEKKÜR

Bu kitabın yayımlanma süreci benim için yalnızca bir basım yolculuğu değil, aynı zamanda güven duygusunu yeniden hissettiğim özel bir karşılaşma oldu. Uzun süre birçok yayınevi arasında gidip gelirken, samimiyetine inanabileceğim, kendimi rahat hissedebileceğim insanlarla karşılaşmayı umut ediyordum.

Sonrasında sizlerle tanışınca, buranın yalnızca bir yayınevi değil; emeğe, söze ve insana değer veren gerçek bir aile ortamı olduğunu düşündüm.

Bu nedenle, kitabımı yayımlama konusunda son adımı atmamı sağlayan en büyük ilham kaynaklarından biri siz oldunuz. Bir dönem bu kitabı yayımlamayı hiç düşünmezken, bugün onun okurla buluşacak olmasında sizin samimiyetinizin ve güven veren yaklaşımınızın büyük payı var.

Bu süreçte emeği geçen herkese gönülden teşekkür ederim.

ÖN SÖZ

Bana ilham kaynağı olan başta yeğenim Elif'e, kızım Derya'ya, yalnızlığıma ve elbette Doktor Afet'e (Tokyo) minnettarım.

İnsan denilen canlı türüyüz; geldik ve gidiyoruz. Hırslarımızın bizi canavarlaştırdığı bir zaman dilimindeyiz. Bize sunulan ve şartları belirlenmiş hayatı yaşamak zorunda değiliz. Böbürlenmek zayıflıktır; hiç kimse kimseden üstün değildir. Toprakla buluşmalı, size sunulan hayatı reddetmelisiniz. Bunu yaparsanız kendinizi bulursunuz.

Felsefe, sizin merakınızı giderecek ve ufkunuzu açacaktır. Size giydirilmiş gömleği çıkarın; çuvaldan bile olsa kıyafetinizi kendiniz yapın. Sorgulayın ve farkındalığa ulaşın. Bulunduğunuz hâl üzere ölmek zorunda değilsiniz. İnsana uzak, hayvana ve toprağa yakın olacağınız şekilde yaşayın.

Mertebe, kariyer; kimseyi uzun yaşatmaz. Şehrin ışıkları yıldızları gizler. Oysa onlar yerinde duruyor; siz yerinizde değilsiniz.

Arkası dönük, taşa oturmuş, ağlıyordu kısa kesim saçı olan kadın. Ona yaklaştı Buğra, biraz bekledi ama hayır, susacağı yoktu. Acaba nasıl bir cümle kursaydı? "İyi misiniz, yardımcı olabileceğim bir şey var mı?" Sadece baktı kadın. Müthiş bir çaresizlik vardı yüzünde ve inanılmaz bir şey fark etti: Rüya görüyordu Buğra ama bitsin de istemiyordu. Rüyada olduğunu anladığı ender rüyalardan biriydi, mutlaka bu hıçkırıkların sebebini öğrenmek istiyordu; rüya biterse asla öğrenemeyecekti. "Hay aksi," dedi uyandığında, "lanet olsundu bin defa." Uyanmıştı işte.

Kadın hoşuna mı gitmişti? Belki de sırf kadın diye yanaşmıştı. "Sapıksın oğlum sen, hatta kötüsün. Eğer erkek olsaydı bu kadar merak etmez, yürür giderdin; itiraf et!" dedi kendi kendine.

"Yok yahu, o kadar da değil. Kadın ya, yardımcı olmak lazım, erkekler güçlüdür, kendi çözer bir şekilde."

İç sesi susmuyordu: "Bal gibi de kadın olduğu için yanaştın ve sordun işte."

Bunları düşünürken üstünü giyiyor, evden çıkmaya hazırlanıyordu. Yalnızlıktan iyice kafayı yediğini düşündü. İşinin bir parçası olan hatun gittiğinden beri evde durmuyor, kendini dışarı atıyordu. Bu saçma evlilik oyunundan sıkılmıştı iyice.

Garaja inince aklına geldi: "Hay aksi, yedek kaskımı almayı unuttum." Bugün bir yolcusu olacaktı. Bu yolcu, haftanın belli günlerinde Bakırköy'den Kozyatağı'na gelecek ve nöbetine yetişmek için âdeta uçması gerekecekti Doktor Afet'in; çünkü en fazla 30 dakikası olacaktı. "Motosikletli bir tanıdığım var, anlaşırsan o seni yetiştirir," demişti hastanede çalışan bir teknisyen.

Buğra, yedek kaskını alıp motosikletine bindi. Kozyatağı'nda bir firmada çalışıyordu. Görünen işi yemek dağıtmak, turistlerle ilgilenmek, tahsilat yapmaktı. Bu işi alabilmek için çok ince planlar yapmış, uygulama üzerinden firma sahibi ile eşleşip planını yavaş yavaş uygulamış ve güvenlerini kazanınca iş teklifi de gelmişti çok geçmeden.

Onlarla 3 yıldır çalışıyordu. Onu çok seviyorlar ve güveniyorlardı. Her ortamlarında bulunuyor, çok korumalı dedikleri yerlere bile giriyordu; zaten böyle de olmalıydı, bunun için oradaydı. İşini çok iyi yapıyor ve asla açık vermiyordu.

Bir de hastane vardı sorumlu olduğu alan içinde. Orada çalışan biriyle de yakınlık kurmuş, hastanede neler oluyor, bağlantılar vs. muhasebecisi dâhil hepsi ile samimi olmuştu. Elbette ki onlara da kendini sevdirmişti; en iyi yaptığı şey de buydu zaten. Duygu kavramını yitirmiş, yavaş yavaş acımasız biri olmaya başlamıştı. İyi bir insan mıydı? Kötü müydü? Artık bunları düşünmek istemiyordu, sadece soğukkanlı bir şekilde işini yapıyordu. Sahte davranışlar, ilgileniyormuş gibi görünmek, bazen zavallı modunda olmak, sahte gülüşler, hâl hatır sormalar onu başka bir kimliğe bürümüştü.Formun ÜstüFormun Altı

Neticede karakteri bozulmuştu. Acaba eskiden, yani bu işe bulaşmadan önce iyi biri miydi? Onu bile bilmiyordu artık. "Pisliksin oğlum sen," diyordu kendine. Bazen de "Elinde değil, yapmak zorunda olduğun bir iş sadece. Normal şartlar olsa bu işi yapmazdın zaten," diyordu.

Hastanedeki en oynak, en zeki kişi aradı.

— Alo, abi sana bahsettiğim Doktor Hanım'a numaranı verdim, siz detayları konuşursunuz. Seni arayacak.

— Tamam kanka, sağ ol, görüşürüz, deyip kapattı telefonu.

Bu Doktor Hanım işinin bir parçası değil ama az önce telefonda konuştuğu kankası "Senin gibi güvenilir bir kişi arıyor," deyince buna hayır diyememişti. Başına gelecekleri bilse asla evet demezdi oysaki.

Öğleden sonra aradı Doktor Hanım.

— Alo.

— Efendim, buyurun.

— Ben Dr. Afet, Buğra Bey'le mi görüşüyorum?

— Aa evet, bekliyordum aramanızı, deyiverdi kaba bir şekilde; çünkü Buğra bir öküzden hafif hâlliceydi. Kabaydı, kendini hiç sevmezdi.

— Motosiklet kullanıyorum şu an. Arzu ederseniz 15.00 civarı hastaneye gelirim, orada konuşabiliriz.

— Tamamdır, işiniz bitince mesaj atarsınız.

— Pekâlâ, görüşürüz.

"Siz nasılsınız?" diye sormayı unuttuğunu fark etti. Ah, o ses yok mu? Böyle afallamasına sebep olan oydu. Evet, yine kabahat birine yüklenmişti.

İlginç bir ses tonu. "WhatsApp'a ekleyip baksam mı acaba profil fotosuna?" "Ya manyak mısın, işine bak. Sen kimse ile sevgili olamazsın, unutma." diyor ama bir yandan da ses tonu hiç aklından çıkmıyordu. "Tanrım, o nasıl bir ses öyle?" Hayatında böylesini kesinlikle duymamıştı. Etkilenmişti Buğra, hem de nasıl. İş görüşmesi de olsa saati iple çekiyordu. "Amaaan, ben nelerini gördüm, en kral kadınlarla birlikte oldum, en güzelleriyle."

Oldun da ne oldu peki? İç sesi durmuyor, her zaman oldu-

ğu gibi Buğra ile kavgaya tutuşuyordu. Onu ne zaman yenebilmişti ki şimdi yensin? Bu iç ses herkeste aynı mıydı acaba? "Benim iç sesim belki de ruh hastasıydı." diye saçma bir düşünceye kapıldı yine.

Bir yandan heyecanla görüşme saatinin gelmesini beklerken, hiç donanımlı bir kadınla birlikte olmadığı geldi aklına. Aslında Karşıyakalı hatun eğitimliydi. Cahiliye döneminde, onun karşısında bilgisizliğinden ezildiği hatırladı ama o da Atatürk ile kafayı sıyırmış, hayatı ondan ibaret sananlardandı. Atatürk'ü Buğra da çok severdi elbette, yalnız bir yere aşırı kanalize olmak, diğer şeyleri gözden kaçırmanıza sebep olabilir mantığı ile her şeyi merak ediyor; Nietzsche, Albert Camus dâhil çok fazla değişik düşünceyi de okumuşluğu vardı. Atatürk hayranlığının tek başına onu geliştiremeyeceğini de biliyor, bu doğrultuda bilginin peşinden de koşuyordu.

İzmirli hatun uzun yıllar İtalya'da yaşamış, eğitimli biri olduğundan Buğra bu birliktelikten ders çıkarmış, çok daha fazla kendini donatması gerektiğini anlamıştı. İzmirliyi saymazsa birlikte olduğu kadınların tamamı cahildi. Tabii bu cahillere ders anlatır gibi davranmak hoşuna gidiyordu. Bu tecrübeler neticesinde şunu düşünüyordu: "Bilenle bilmeyen bir olmaz."

Buğra mesaj atıp gelebileceğini söylediğinde doktor hemen geri aradı ve 15 dakikaya hastanenin arka bahçesinde olacağını söyledi. O bunları dedi ama dinleyen kim! Bu ses tonuna takmıştı kafayı Buğra. "Tamam." tarzı bir şeyler saçmaladı ve kapattı telefonu.

Buğra'yı derinden etkileyen bu ses tonunda anlayamadığı bir şeyler vardı. Kibar mı konuşuyor, bülbül gibi şakıyor mu? Emin olamamıştı. Bir de sesin derinlerinde sanki bir hüzün

var gibiydi. "Yahu iyice şizofren oldun, basit bir sesten çıkardığın anlamlara bak!" diye dipnot ekledi iç sesi. Az bile anlam çıkardığını 30 dakika sonra anlayacaktı Buğra.

Hastane bahçesine vardığında tek başına oturan bir tane bayan vardı. "O mu acaba?" derken göz göze geldi onunla. Afet yerinden kalktı ve elini uzattı. Buğra'nın elini uzatana kadar geçen süre 2 yıl falan olmalıydı. Bu o kız! Rüyasında gördüğü, ağlayan kız. Her şey olur ama işte bu olmaz. Bunu şimdi neye yormalıydı? İlahi olarak mı düşünmeliydi, reenkarnasyon olarak mı? Bilemedi. Afallamıştı Buğra.

Formun Üstü

Formun Altı

Nihayet elini uzattı. Yüzünü incelemekten oturmayı unuttuğunu fark etti. Aman tanrım, saçları erkek kesimiydi. Oturmak için Afet'in onu beklediğini fark etti, kibarlık yapması gerektiği bilincine vardı. Afet Hanım'ın önce oturmasını beklemeliydi. Afet, avuç içini belli belirsiz öne uzatarak, "Oturunuz lütfen," dedi.

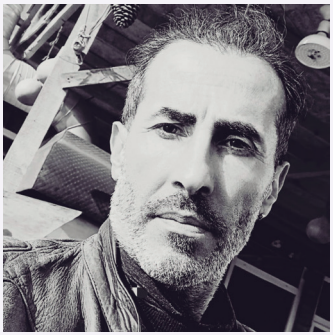
Ama bu yüz derin mi derin izler taşıyordu. Toplumun kabul ettiği anlamda bir güzelliği yoktu, zaten güzellik kavramını anlayabilmiş de değildi Buğra. Güzellik ya da yakışıklılık ile övünmek Buğra'ya saçma geliyordu artık. İnsan yüzünü katalogdan kendi belirlemiyorsa, nasıl olur da bu yüz ile övünebilirdi ki? İnsanlık hiç boş durur mu? Yüz güzelliğinin hatlarını, nasıl olması gerektiğini Marilyn Monroe'dan itibaren belirlemişti bile.

— Buğra Bey, hoş geldiniz. Ne içersiniz?

— Buğra kısmı doğru ama "bey" olmadım hiç, konakta büyümedim.

Tokyo

BESİM TAŞYÜZ

"Neden ağlıyorsunuz?" diye,
sormuştu yardımcısı Tolstoy'a.
Şöyle cevap vermişti üstad:
"Anna karenina öldü!"

Kendi yarattığı kahramanı
öldürmüştü yazdığı kitabın sonunda,
ona ağlıyordu.

İşte bu kitap da aynı duygular ile son bulmuş, yazarını çok etkilemişti. Tek fark hikâyenin gerçekten yaşanmış olmasıydı. İnanılmaz düzgün bir karakterin (Afet) yaptığı hatanın bedelini ölene kadar ödeyecek olmasını, Buğra (yazar) ile yollarının kesişmesini, birbirlerini nasıl sevdiklerini ve bu birlikteliğin dışarıdan bir gücün zorlaması ile bitirilmeye zorlanmasını, Buğra'nın kimseye anlatamadığı gerçek hayatının bir kesitini okuyacaksınız.
Eğer partneriniz için ilham kaynağı olamadıysanız, birlikteliğiniz çok sıradandır. İşte bu aşkın içinde hepsi yaşanmıştı. İlham, nefret, yalan, saygı, sevgi.
Bütün bu kelimeler, romanın içinde rol kapma yarışında gibi hissettirecek okuyucusuna.
"Yok artık daha neler" cümlesi dökülecek dudaklarınızdan.

tilki Kitap
tilkikitap.com
KDV muafiyeti uygulanmıştır.
9 786258 579819